

BESLISSING OP BEZWAAR**429920-1449298**

Besluit van de Nederlandse Zorgautoriteit op de bezwaren van [X] tegen haar besluit (aanwijzing) van 27 mei 2022 als bedoeld in artikel 76 van de Wet marktordening gezondheidszorg.

De NZa heeft de aanwijzing in heroverweging genomen. De directeur Bedrijfsvoering & Bestuursondersteuning heeft namens de NZa besloten dat niet tegemoet kan worden gekomen aan de bezwaren van [X] en dat de aanwijzing ongewijzigd in stand blijft.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE**1.1 Bezwaar Stichting [X] tegen aanwijzing**

Bij brief van 7 juli 2022 is door Stichting [X] (hierna: [X] dan wel bezwaarde) bezwaar gemaakt tegen een aanwijzing van de Nederlandse Zorgautoriteit (hierna: NZa) van 27 mei 2022¹ (hierna: bestreden besluit dan wel aanwijzing).

In het bestreden besluit heeft de NZa na onderzoek geconcludeerd dat [X] door haar geleverde mpt-zorg² niet declareert conform de daarvoor geldende voorschriften. Daarmee overtreedt [X] artikel 35, eerste lid, onderdeel e, van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg). De NZa heeft op grond van artikel 76 van de Wmg voor deze overtredingen een aanwijzing aan [X] gegeven.

De aanwijzing houdt in dat [X] de geconstateerde overtredingen per direct, maar in ieder geval binnen drie maanden na dagtekening van de aanwijzing moet beëindigen.

1.2 Verloop huidige bezwaarprocedure

Nadat [X] op 7 juli 2022 pro forma bezwaar tegen de aanwijzing indient, bevestigt de NZa op 11 juli 2022 de ontvangst ervan.³

Het bezwaarschrift bevat geen gronden en daarom stelt de NZa bezwaarde in de gelegenheid om binnen zes weken de gronden schriftelijk in te dienen.

Op 19 augustus 2022 verzoekt bezwaarde om uitstel voor het indienen van de gronden van bezwaar. Op 22 augustus 2022 verleent de NZa uitstel tot uiterlijk 19 september 2022 en ten slotte op 28 september 2022 nogmaals tot uiterlijk 17 oktober 2022.

¹ Besluit van 27 mei 2022 met kenmerk met kenmerk 411995-1379338.

² mpt staat voor modulair pakket thuis. Het modulair pakket thuis is een 'pakket zorg' voor mensen met een indicatie voor de Wet langdurige zorg (Wlz). Het mpt is een leveringsvorm: de manier waarop de cliënt de zorg ontvangt. Zie ook: <<https://www.regelhulp.nl/onderwerpen/modulair-pakket-thuis-mpt>>.

³ Brief van de NZa van 11 juli 2022 met kenmerk 429920-1397809.

De beslistermijn is op grond van artikel 7:10, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) opgeschort tot de dag waarop de gronden van het bezwaar door de NZa zijn ontvangen.

Op 17 oktober 2022 dient bezwaarde de gronden van het bezwaar in.

Op 9 november 2022, 28 november 2022 en 7 december 2022 verzoekt bezwaarde om een termijn te stellen voor het indienen van aanvullende gronden van bezwaar. Op diezelfde datum gunt de NZa bezwaarde de mogelijkheid om aanvullende gronden in te dienen tot uiterlijk 30 november 2022. Op verzoek van bezwaarde verlengt de NZa deze termijn tot 7 december 2022 en vervolgens nogmaals tot 14 december 2022.

Op grond van artikel 7:10, vierde lid onder a, van de Awb schort de NZa de beslistermijn op tot de dag waarop de aanvullende gronden van het bezwaar door de NZa zijn ontvangen.

Op 13 december 2022 dient bezwaarde de aanvullende gronden van het bezwaar in.

Op 21 december 2022 nodigt de NZa bezwaarde uit voor een hoorzitting.⁴ Deze hoorzitting vindt plaats op 13 februari 2023.⁵

Met toepassing van artikel 7:10, derde lid, van de Awb verlengt de NZa op 27 december 2022 de termijn waarbinnen de NZa moet beslissen op het bezwaarschrift met zes weken.⁶

Op 14 februari 2023 vult bezwaarde de mondelinge zienswijze van 13 februari 2023 op enkele punten schriftelijk aan.

De directeur Bedrijfsvoering & Bestuursondersteuning van de NZa (hierna: directeur) is bevoegd om namens de NZa te beslissen op het bezwaarschrift.⁷

De NZa heeft het bestreden besluit in heroverweging genomen. De directeur heeft namens de NZa besloten dat niet tegemoet kan worden gekomen aan de bezwaren en dat het bestreden besluit ongewijzigd in stand blijft.

Hieronder volgt een toelichting op het bestreden besluit, een samenvatting van de bezwaargronden (en de zienswijze). Daarna wordt het in heroverweging genomen besluit toegelicht.

⁴ Brief van de NZa van 21 december 2022 met kenmerk 429920-1441702.

⁵ Verslag van de hoorzitting van 13 februari 2023, bijlage 2 bij dit besluit.

⁶ Brief van de NZa van 27 december 2022 met kenmerk 429920-1430036.

⁷ Op grond van het Besluit organisatie, mandaat, volmacht en machtiging NZa.

2. HET BESTREDEN BESLUIT (AANWIJZING)

In het bestreden besluit komt de NZa – samengevat – tot de hiernavolgende overwegingen.

Op 27 mei 2022 heeft de NZa, met inachtneming van artikel 76 van de Wmg, een aanwijzing gegeven aan [X] en deze zorgaanbieder opgedragen om de overtreding van artikel 35 van de Wmg per direct, maar in ieder geval binnen drie maanden na 27 mei 2022 te beëindigen en derhalve de registratie- en declaratiewijze met betrekking tot mpt-zorg in overeenstemming te brengen met de daarvoor geldende voorschriften.

Ingevolge artikel 35, eerste lid onder d en e, van de Wmg is het een zorgaanbieder verboden een tarief in rekening te brengen:

- (onder d) voor een prestatie waarvoor een andere prestatiebeschrijving wordt gehanteerd dan op grond van de beleidsregel is vastgesteld; en
- (onder e) anders dan op de wijze die overeenkomstig deze wet is vastgesteld.

Op grond van onderzoek naar aanleiding van een signaal, concludeert de NZa dat [X] de door haar geleverde mpt-zorg niet declareert conform de daarvoor geldende voorschriften. Daarmee overtreedt [X] artikel 35, eerste lid, onder d en e, van de Wmg.

Voor Wlz-zorg (Wet langdurige zorg) gelden administratie- en declaratievoorschriften die zijn opgenomen in de Regeling declaratievoorschriften, administratievoorschriften en informatieverstrekking Wlz (hierna: Regeling).⁸

In de Beleidsregel prestatiebeschrijvingen en tarieven modulaire zorg (hierna: Beleidsregel)⁹ is vastgelegd op welke wijze de NZa gebruik maakt van haar bevoegdheid om tarieven en prestatiebeschrijvingen vast te stellen op het gebied van het mpt. Het mpt bestaat uit een of meer losse vormen van zorg of dienst. In het geval van [X] bestaat het mpt uit huishoudelijke hulp, persoonlijke verzorging en/of verpleging.

Ingevolge artikel 4 van de Regeling moet een zorgaanbieder bij het declareren aan de zorgkantoren (Wlz-uitvoerders) in de facturen duidelijk zichtbaar maken welke prestaties in rekening worden gebracht en welke tarieven daarbij worden gehanteerd. De declaratie van modulaire prestaties dienen op cliëntniveau plaats te vinden, wat inhoudt dat de declaratie moet bestaan uit een overzicht van het per cliënt geleverde aantal eenheden, het daarbij gehanteerde tarief en het totaalbedrag per prestatie per declaratieperiode.

⁸ Regeling declaratievoorschriften, administratievoorschriften en informatieverstrekking Wlz, met kenmerk 2021 - NR/REG-2104. Zie ook: < https://puc.overheid.nl/nza/doc/PUC_312784_22/1/>.

⁹ Beleidsregel prestatiebeschrijvingen en tarieven modulaire zorg, met kenmerk 2022 - BR/REG-22124. Zie ook: <https://puc.overheid.nl/nza/doc/PUC_646976_22/1/>.

Uit het onderzoek van de NZa, dat is uitgevoerd op basis van de door [X] op 7 december 2021 aangeleverde informatie naar aanleiding van een informatieverzoek van de NZa¹⁰, is het volgende gebleken.

[X] stelt¹¹ dat de bekostigingssystematiek binnen de Wlz slecht aansluit bij de dagelijkse praktijk van de wijkverpleging. Het hanteren van één prestatie binnen de wijkverpleging lost veel problemen op.

Volgens bezwaarde is het niet mogelijk om op een eenvoudige manier vast te stellen hoe de tijd van een zorgmoment zou moeten worden verdeeld over de prestaties Persoonlijke Verzorging (hierna: PV) en Verpleging (hierna: VP). Dat is de reden waarom in de systematiek van het ERAI¹² een vaste productmix van 50% PV en 50% VP is gehanteerd. [X] geeft aan dat zij heeft besloten om vanaf 1 april 2018 een soortgelijk systeem toe te passen binnen de Wlz.

[X] geeft daarbij per zorgprofiel invulling aan drie declaratie-pakketten:

- pakket 1: huishoudelijke verzorging (hierna: HV) is niet van toepassing;
- pakket 2: HV is van toepassing;
- pakket 3: enkel HV van toepassing.

Op basis van de beschrijving van het zorgprofiel en de zorgprofiel tarieventabel 2018 is per declaratiepakket (1, 2 of 3) een vaste mix van PV, VP en/of HV vastgesteld.

Initieel werden met het invoeren van de rekenmodule in de Wlz zoveel mogelijk uren PV aangevraagd binnen het beschikbare budget. Naar aanleiding van een signaal van een zorgkantoor is de keuze gemaakt om in de rekenmodule de daadwerkelijk geleverde uren aan te vragen. Als gevolg daarvan zou vanaf dat moment het percentage PV zijn gedaald en het percentage VP zijn gestegen.

Uit de benchmark die de NZa heeft gemaakt bleek dat [X] gemiddeld 20 tot 25 procent meer verpleging declareert en gemiddeld 3 tot 5 procent minder uur per cliënt levert dan andere zorgaanbieders. De gemiddelde kosten per cliënt waren 2 tot 4 procent hoger dan bij andere zorgaanbieders.

[X] aanvaardt dit percentage en stelt akkoord te zijn met een correctie op de gedeclareerde zorg in de nacalculatie die al eerder is toegepast.

Met het declareren van een vaste productmix voor haar cliënten die mpt-zorg hebben ontvangen, voldoet [X] volgens de NZa niet aan de declaratievoorschriften. De vaste productmix gaat uit van het principe dat een vooraf bepaald aantal vaste eenheden per cliënt in rekening wordt gebracht. Dit sluit niet aan bij de individuele zorgvraag van de cliënt en de regelgeving stelt dat alleen de daadwerkelijk geleverde zorg gedeclareerd

¹⁰ Brief van de NZa van 9 november 2021 met kenmerk 411995-1063462.

¹¹ Memo BZ – Wlz materiële controle 03-12-2019.

¹² ERAI is een Regelarm experiment waarbij kon worden volstaan met één prestatie binnen de wijkverpleging.

mag worden. [X] maakt met het gebruik van dit systeem niet inzichtelijk welke prestaties binnen de mpt-zorg daadwerkelijk aan individuele cliënten zijn geleverd en daarmee voor vergoeding in aanmerking komen.

De NZa is in de aanwijzing van oordeel dat [X] met deze werkwijze het bepaalde in artikel 35, eerste lid onder d en e, van de Wmg overtreedt.

3. DE AANGEVOERDE BEZWAREN EN ZIENSWIJZE

3.1 Bezwaargronden Stichting [X]

Bezwaarde voert –kort samengevat– het volgende aan:

Volgens bezwaarde is de door de NZa gehanteerde handelwijze strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en is de gestelde begunstigingstermijn niet realistisch. Onderstaand wordt dit nader toegelicht.

Bezwaarde stelt dat [X] altijd transparant is geweest over de gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek binnen de Wlz. Al in 2019 was de werkwijze van [X] bij de NZa bekend. Dat de werkwijze van [X] niet volledig conform wet- en regelgeving was, is voor de NZa geen obstakel geweest om met [X] gesprekken te voeren over een oplossing voor administratieve lasten. Pas nadat de aanwijzing is gegeven, werd het voldoen aan de wet- en regelgeving een voorwaarde voor de NZa om met elkaar in gesprek te gaan.

Met uitzondering van [VERTROUWELIJK] hebben zorgkantoren nooit een wezenlijk probleem gemaakt van de door [X] gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek.

Het is [X] nooit te doen geweest om het behalen van enig financieel voordeel met de gehanteerde werkwijze. Het enkele doel is het tegengaan van (onnodige) administratieve lasten.

In 2020 en begin 2021 vonden gesprekken plaats tussen [X], twee zorgkantoren en de NZa over een nieuwe werkwijze in de Wlz, al dan niet in de vorm van een experiment. Door de NZa is gesuggereerd dat deze gesprekken zonder resultaat zijn beëindigd en dat daarom het dossier is overgedragen aan de toezichthouders van de NZa. Volgens de NZa was een ministeriële aanwijzing van VWS nodig om in de Wlz een mix-prestatie in te kunnen voeren. Verder is volgens bezwaarde begin 2021 door de NZa aangegeven dat werd gekeken naar het principe “*planning is realisatie, tenzij*” om de administratieve lasten te verlagen.

Op 27 mei 2022 heeft de NZa de aanwijzing gegeven met een begunstigingstermijn van maximaal drie maanden. Deze termijn is onrealistisch omdat voor [VERTROUWELIJK] bestaande en [VERTROUWELIJK] maandelijks nieuwe Wlz-cliënten een analyse moet plaatsvinden en het gehele administratieve proces in de backoffice moet worden aangepast. Tevens omvatte deze periode de zomervakantie. De

NZa heeft een verzoek om uitstel afgewezen, waardoor [X] zich genoodzaakt zag om alle Wlz-declaraties vanaf september 2022 'on hold' te zetten.

Bezwaarde merkt op dat volgens de NZa de wet- en regelgeving op het terrein van de Wlz duidelijk is. Bezwaarde stelt dat zorgaanbieders de Wlz-regels naar eigen inzicht (en soms naar eigen voordeel) toepassen en daarbij o.a. eigen opvattingen hanteren over wat onder welke prestatie valt.

Volgens bezwaarde is het vanuit kostenperspectief onwenselijk om het gehele administratieve proces om te gooien en pas daarna in gesprek te gaan over een alternatief, waarna wederom het gehele administratieve proces moet worden omgegooid.

Gelet op bovenstaande stelt bezwaarde dat [X] erop mocht vertrouwen dat de door haar gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek binnen de Wlz niet tot een aanwijzing zou leiden. Doordat de NZa sinds 2019 op de hoogte was van de registratie- en declaratiesystematiek van [X], heeft de NZa bij [X] het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat [X] de gehanteerde werkwijze mocht voortzetten.

Verder is volgens [X] de aanwijzing onvoldoende gemotiveerd omdat de onderbouwing ten aanzien van de jarenlange wetenschap van de NZa over de gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek van [X] ontbreekt. Gelet hierop voldoet de aanwijzing niet aan het beginsel van een zorgvuldige voorbereiding.

3.2 Aanvullend(e) bezwaar(gronden) Stichting [X]

[X] ontving [VERTROUWELIJK]. Deze nieuwe informatie was voor bezwaarde aanleiding om het bezwaarschrift bij brief van 13 december 2022 aan te vullen. Daarbij voerde bezwaarde –kort samengevat– het volgende aan:

Volgens bezwaarde zijn de NZa en [X] al jaren in gesprek met elkaar om een oplossing te vinden voor de administratieve lasten binnen de Wlz. [X] is altijd transparant geweest richting de NZa over haar registratie- en declaratiewijze. De NZa is van de werkwijze van [X] dan ook al sinds 2019 op de hoogte en heeft tot het moment van de aanwijzing nooit gesteld dat de door [X] gebruikte werkwijze strijdig is met enige wettelijke regeling. De NZa heeft de werkwijze van [X] daarentegen aanvaard tot het moment dat zij een aanwijzing heeft opgelegd.

Bezwaarde stelt dat de aanwijzing van de NZa strijdig is met het gelijkheidsbeginsel en het verbod op willekeur, omdat de NZa alleen bij [X] handhavend heeft opgetreden, terwijl bekend is (of zou moeten zijn) bij de NZa dat meerdere zorgaanbieders eenzelfde soort registratie- en declaratiewijze gebruiken.

Verder is volgens bezwaarde de aanwijzing gebaseerd op onjuiste en onvolledige informatie. Namelijk, dat in de interne NZa-correspondentie ten onrechte herhaaldelijk wordt aangegeven dat [X] (definitief) is afgehaakt bij het opzetten van het experiment en dat [X] nooit meer iets van zich heeft laten horen.

Volgens bezwaarde verkeert de NZa bij het opleggen van de aanwijzing in de veronderstelling dat [X] reeds een waarschuwing had ontvangen. Dat is niet het geval. Hierin ligt volgens bezwaarde de erkenning besloten dat de NZa had moeten kiezen voor de minst belastende maatregel, in dit geval een waarschuwing. Door toch een aanwijzing op te leggen, is dit volgens bezwaarde in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

Ten slotte heeft volgens bezwaarde de NZa het fair play beginsel, het verbod op willekeur en het gelijkheidsbeginsel geschonden door met vooringenomenheid en gebaseerd op onjuiste motieven en onwaarheden [X] aan te pakken. Dit blijkt volgens bezwaarde uit de interne NZa e-mailwisseling die [X] op 13 december 2022 bij de aanvullende gronden van het bezwaar heeft gevoegd.

3.3 Zienswijze [X]

[X] is voorafgaand aan deze beslissing op bezwaar uitgenodigd voor een hoorzitting. Tijdens de hoorzitting op 13 februari 2023 heeft [X] haar bezwaren mondeling toegelicht.¹³

Verder heeft bezwaarde –kort samengevat– het volgende aangegeven:

Volgens bezwaarde heeft de toezichthouder in strijd gehandeld met haar eigen handhavingsbeleid. Dit beleid zou namelijk uitgaan van communicatie voor er wordt opgetreden. Dit is niet gebeurd.

De feiten en omstandigheden die volgens bezwaarde niet zouden zijn gecheckt door de toezichthouder zien op de communicatie over de mix-prestatie en niet op de feiten en omstandigheden die zien op de overtreding an sich.

[X] is aan het einde van de begunstigingstermijn gestopt met declareren van zorg die wel werd geleverd. Na het aanpassen van de declaratiesystematiek wordt deze zorg alsnog met terugwerkende kracht gedeclareerd. Deze handelswijze had wel gevolgen voor de liquiditeit van de onderneming.

In het aanvullend bezwaarschrift wordt opgemerkt dat de toezichthouder uitsluitend bij [X] handhavend heeft opgetreden terwijl bekend is, of zou moeten zijn, dat meerdere zorgaanbieders eenzelfde soort registratie- en declaratiewijze hanteren. Tijdens de hoorzitting heeft [X] toegelicht dat het hierbij gaat om zorgaanbieders die Zvw-zorg leveren en geen Wlz-zorg zoals [X].

¹³ Verslag van de hoorzitting op 13 februari 2023, bijlage 2 van dit besluit.

Ten slotte merkt de bedrijfsjurist van [X] op dat zij zich bejegend voelde als een verdachte en het contact met de toezichthouder als onplezierig heeft ervaren.

4. JURIDISCH KADER

Voor het relevante juridisch kader wordt hier volstaan met een verwijzing naar het juridisch kader zoals beschreven op pagina 2 en 3 van het bestreden besluit en de bijlage (relevante regelgeving) bij het bestreden besluit.

5. OORDEEL NZa

5.1 Bejegening

Alvorens het bestreden besluit te heroverwegen, merkt de NZa het volgende op. Tijdens de hoorzitting heeft een medewerker van [X] aangegeven dat zij zich behandeld voelde als een verdachte en het contact met de NZa als onplezierig heeft ervaren.

De NZa begrijpt dat een toezichtonderzoek belastend kan zijn en streeft ernaar om in het contact met de zorgaanbieder professioneel, zorgvuldig en oplossingsgericht te werk te gaan. Dat bezwaarde het contact in dit geval anders heeft ervaren, is een signaal waarmee voor de toekomst rekening zal worden gehouden.

5.2 Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift voldoet aan de eisen van artikel 6:5 van de Awb en is tijdig, dat wil zeggen binnen zes weken nadat het bestreden besluit is genomen, ingediend. Aldus is het bezwaarschrift ontvankelijk.

5.3 Bezwaargronden tegen het bestreden besluit (de aanwijzing)

[X] is van mening dat het bestreden besluit strijdig is met algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dat de begunstigingstermijn onrealistisch is.

Kort samengevat ziet de NZa in de aangevoerde bezwaren geen reden om [X] geen aanwijzing te geven of meer tijd te geven om aan haar verplichtingen te voldoen. Dit betekent dat het bestreden besluit van 27 mei 2022 in stand blijft. Hieronder wordt dit toegelicht.

5.3.1 Rechtszekerheidsbeginsel

[X] stelt dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het rechtzekerheidsbeginsel.

Het rechtzekerheidsbeginsel beschermt de burger tegen onzekerheid en tegen willekeur van de kant van de overheid. Op onverwachte, onberekenbare wijze aantasten van iemands rechtspositie mag niet. Dit betekent vooral dat het bevoegd gezag (in dit geval de NZa) het geldende

recht toepast. De NZa mag besluiten niet met terugwerkende kracht wijzigen ten nadele van de betrokken burger.

[X] meent dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met dit beginsel. Volgens [X] heeft de NZa tót de aanwijzing op geen enkel moment bij [X] aangegeven dat de gebruikte werkwijze zodanig problematisch was, dat deze per direct aangepast diende te worden.

De NZa oordeelt dat in de aanwijzing is geconcludeerd dat [X] de door haar geleverde mpt-zorg niet declareert conform de daarvoor geldende voorschriften. Daarmee overtreedt [X] artikel 35, eerste lid onder d en e, van de Wmg. De NZa heeft daarmee het geldende recht toegepast.

Met artikel 4, eerste lid onder a, van de Regeling is voorgeschreven dat [X] bij het declareren in de factureren duidelijk zichtbaar moet maken welke prestaties in rekening worden gebracht en welke tarieven daarbij worden gehanteerd. [X] maakt met het gebruik van een vaste productmix niet inzichtelijk welke prestaties binnen de mpt-zorg daadwerkelijk aan individuele cliënten zijn geleverd en daarmee voor vergoeding in aanmerking komen. Hiermee overtreedt [X] artikel 35, eerste lid, onder e, van de Wmg, want [X] brengt tarieven in rekening anders dan overeenkomstig de Wmg is vastgesteld.¹⁴

Daarnaast schrijft de wet- en regelgeving voor dat alleen de daadwerkelijk geleverde zorg gedeclareerd mag worden. De vaste productmix die [X] hanteert gaat uit van het principe dat een vooraf bepaald aantal vaste eenheden per cliënt in rekening wordt gebracht. Hiermee overtreedt [X] artikel 35, eerste lid, onder d, van de Wmg, want [X] brengt tarieven in rekening voor prestaties waarvoor een andere prestatiebeschrijving wordt gehanteerd. De vaste mix van de prestaties persoonlijke verzorging, verpleging en/of huishoudelijke verzorging komt niet overeen met daadwerkelijke verhouding tussen de geleverde prestaties.

De NZa heeft niet op onverwachte, onberekenbare wijze de rechtspositie van [X] aangetast. Zoals bovenstaand toegelicht heeft de NZa uitsluitend geldend recht toegepast. Daarbij is niet vereist dat de NZa, alvorens een aanwijzing te geven, [X] wijst op de geldende wet- en regelgeving. Een zorgaanbieder als [X] dient zich van de geldende wet- en regelgeving te vergewissen.

De NZa is van oordeel dat zij met het geven van de aanwijzing niet in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel heeft gehandeld. Het bezwaar op dit punt is ongegrond.

5.3.2 Vertrouwensbeginsel

[X] stelt dat de NZa met haar aanwijzing tevens in strijd handelt met het vertrouwensbeginsel.

¹⁴ De grondslag van artikel 4 van de Regeling is artikel 36, derde lid, van de Wmg.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat een burger erop mag vertrouwen dat de overheid een toezegging of belofte nakomt.

In haar uitspraak van 29 mei 2019¹⁵ heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, in navolging van de conclusie van de staatsraad advocaat-generaal van 20 maart 2019¹⁶, voor de toepassing van het vertrouwensbeginsel een stappenplan geformuleerd. Het stappenplan is sindsdien door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb) overgenomen. In deze lijn is voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel in de eerste plaats vereist dat de betrokkene aannemelijk maakt dat van de zijde van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of en zo ja, hoe het bestuursorgaan in een concreet geval een bevoegdheid zou uitoefenen.

Volgens [X] is de NZa sinds 2019 op de hoogte van de registratie- en declaratiesystematiek van [X] en heeft tot het moment van de aanwijzing nooit gesteld dat de door [X] gebruikte werkwijze strijdig is met enige wettelijke regeling. De NZa heeft daarentegen de werkwijze van [X] aanvaard tot het moment dat zij een aanwijzing heeft opgelegd. De NZa heeft bij [X] het gerechtvaardigde vertrouwen gewekt dat [X] de gehanteerde werkwijze mocht voortzetten.

In het bestreden besluit is de NZa hierop ingegaan.¹⁷ De directie Toezicht en Handhaving van de NZa was op de hoogte van het feit dat in het verleden gesprekken zijn gevoerd tussen de directie Regulering van de NZa, [X] en een aantal zorgkantoren over een eventuele nieuwe bekostigingssystematiek voor mpt-zorg.

Uit de door bezwaarde aangeleverde teksten van interne e-mails blijkt dat de NZa (directie Regulering) in ieder geval begin 2021 op de hoogte zou zijn van onrechtmatigheden bij [X]. In de zomer van 2021 wordt door de directie Toezicht en Handhaving opgemerkt dat “het lijkt dat [X] de gevraagde wijze van declareren al toepast” en dat “directie Toezicht en Handhaving genoeg mogelijkheden ziet om dit signaal verder te onderzoeken”.

Dit laat echter onverlet dat, zolang er geen nieuwe bekrachtigende afspraken zijn gemaakt – al dan niet in de vorm van een experiment – tussen [X], de zorgkantoren en de NZa, [X] gehouden is aan de geldende wet- en regelgeving.

Dat [X] in het bezwaarschrift stelt dat het vanuit kostenperspectief onwenselijk is om het gehele administratieve proces om te gooien en pas daarna te gaan praten over een alternatief, waarna wederom het gehele administratieve proces moet worden veranderd, volgt de NZa dan ook niet.

¹⁵ Uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1694.

¹⁶ Conclusie van de staatsraad advocaat-generaal van 20 maart 2019, ECLI:NL:RVS:2019:896.

¹⁷ Eerste alinea op pagina 6 van de aanwijzing van 27 mei 2022.

De NZa is heroverwegend van oordeel dat dit beroep op het vertrouwensbeginsel niet slaagt. Er is namelijk geen sprake van een toezegging, terwijl dit wel de eerste noodzakelijke stap is voor een succesvol beroep op het vertrouwensbeginsel.¹⁸

Bij de beoordeling of sprake is van een toezegging moet meer de nadruk worden gelegd op hoe een uitlating bij een redelijk denkende burger overkomt en minder op hoe een bestuursorgaan een uitlating heeft bedoeld. Bezwaarde dient hierbij echter wel aannemelijk te maken dat sprake is van een uitlating die bij [X] als professionele zorgaanbieder redelijkerwijs de indruk heeft mogen wekken dat sprake is van een welbewuste standpuntbepaling van de NZa over het voortzetten van de gehanteerde werkwijze door [X]. Hierbij is ook van belang dat op degene die een beroep op het vertrouwensbeginsel doet, een onderzoeksplicht rust.¹⁹

De NZa is van oordeel dat [X] niet aannemelijk heeft gemaakt dat [X] (tot de aanwijzing van 27 mei 2022) het niet direct handhaven door de NZa terwijl de toezichthouder wel op de hoogte was van haar registratie- en declaratiewijze met betrekking tot mpt-zorg, had mogen opvatten als een toezegging dat [X] artikel 35 van de Wmg mocht overtreden. Met name had zij dit als professioneel zorgaanbieder niet mogen afleiden uit het enkele feit dat de NZa op de hoogte was van de manier van declareren door [X] en er geen uitspraken zijn gedaan over het gedogen door de NZa van deze registratie- en declaratiewijze met betrekking tot mpt-zorg. Gezien het belang dat [X] hechtte aan deze registratie- en declaratiewijze met betrekking tot mpt-zorg, had het bovendien op haar weg gelegen om te verifiëren of zij de boodschap juist had opgevat en bijvoorbeeld de NZa te verzoeken om een gedoogbeschikking²⁰ af te geven. Dit heeft [X] nagelaten.

De NZa is aldus van oordeel dat ondanks dat de NZa op de hoogte was van de registratie- en declaratiewijze met betrekking tot mpt-zorg door [X] en niet direct heeft ingegrepen, hier geen toezegging in besloten ligt. Nu het bestaan van een toezegging de eerste noodzakelijke stap is voor een succesvol beroep op het vertrouwensbeginsel, behoeven stap twee (kan een toezegging aan de NZa worden toegerekend?) en stap drie (dient de toezegging te worden nagekomen?) geen bespreking meer en slaagt deze bezwaargrond niet.

5.3.3 Gelijkheidsbeginsel en verbod van willekeur

[X] betoogt dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het gelijkheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

¹⁸ Uitspraak van het College van Bestuur voor het bedrijfsleven van 17 november 2020, ECLI:NL:CBB:2020:852.

¹⁹ Uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1694.

²⁰ Een gedoogbeschikking betekent dat iets eigenlijk niet mag maar dat het bestuursorgaan besloten heeft om niet handhavend op te treden tegen de strijdige situatie. In de gedoogbeschikking wordt dit besluit van de overheid vastgelegd. In een gedoogbeschikking kan een bestuursorgaan wel 'toestemming' geven om de strijdige situatie voort te zetten maar als iemand een verzoek om handhaving indient, is het bestuursorgaan in beginsel toch verplicht om handhavend op te treden.

Ingevolge het gelijkheidsbeginsel dient de NZa gelijke gevallen gelijk te behandelen en ongelijke gevallen ongelijk naar de mate waarin zij verschillen. Op grond van het verbod van willekeur hebben alle burgers dezelfde rechten en behoren zij een gelijke behandeling te krijgen in gelijke gevallen. Dit houdt in dat een bestuursorgaan geen misbruik mag maken van de toegekende bevoegdheden.

Bezwaarde stelt dat de aanwijzing van de NZa strijdig is met het gelijkheidsbeginsel, omdat de NZa alleen bij [X] handhavend heeft opgetreden, terwijl bekend is (of zou moeten zijn) bij de NZa dat meerdere zorgaanbieders eenzelfde soort registratie- en declaratiewijze gebruiken.

Tijdens de hoorzitting heeft [X] toegelicht dat het hierbij gaat om zorgaanbieders die Zvw-zorg leveren en geen Wlz-zorg zoals [X]. In dat geval is geen sprake van een overtreding.

Deze opmerking heeft [X] na de hoorzitting bij e-mailbericht van 14 februari 2023 aangevuld. Volgens [X] maken Wlz-zorgaanbieders die door [VERTROUWELIJK] (specialist in informatietechnologie in de zorg) ondersteund worden in het declaratieproces gebruik van vaste arrangementen.

De toezichthouder geeft aan dat deze informatie bij de NZa niet bekend is en er ook geen andere signalen bekend zijn over Wlz-zorgaanbieders die op dezelfde of een soortgelijke wijze als [X] zorg in rekening brengen. Uiteraard neemt de toezichthouder dergelijke meldingen mee in haar toezicht.

Overigens heeft de NZa in 2021 en 2022 diverse boetes tot € 270.000,- euro opgelegd voor zorgaanbieders in de wijkverpleging voor het voeren van een onjuiste administratie.²¹ In één geval is tevens een boete opgelegd voor het in rekening brengen van een onjuiste prestatie, hetgeen een overtreding is van artikel 35, eerste lid, onder d, van de Wmg.²²

Naar het oordeel van de NZa is geen sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel en/of het verbod van willekeur. Het bezwaar is op dit punt ongegrond.

5.3.4 Fair play beginsel

[X] betoogt dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het fair play beginsel.

²¹ Boetebesluit NZa voor Zusters aan Huis B.V. en bestuurder, d.d. 10 augustus 2022:

<https://puc.overheid.nl/nza/doc/PUC_719922_22/1/> en

Boetebesluit NZa voor feitelijk leidinggever Zorg voor Elk, d.d. 10 maart 2021:

<https://puc.overheid.nl/nza/doc/PUC_633941_22/1/>

²² Boetebesluit NZa voor Stichting Passion Health Care en bestuurder, d.d. 3 mei 2022:

<https://puc.overheid.nl/nza/doc/PUC_711262_22/1/>

Het fair play beginsel houdt in dat de NZa publieke taken moet vervullen zonder vooringenomenheid en dat het zich daarbij open en eerlijk moet gedragen.

Volgens [X] heeft de NZa het fair play beginsel geschonden door met vooringenomenheid en uitgaande van onjuiste motieven en onwaarheden [X] aan te pakken. Dit zou volgens bezwaarde blijken uit interne e-mails van de NZa. Deze laten onder andere zien dat het handelen van [X] binnen de NZa herhaaldelijk onnodig en ongefundeerd wordt geproblematiseerd en bij voorbaat negatief wordt gelabeld. Bezwaarde beschrijft enkele situaties uit e-mails die dit standpunt zouden moeten onderschrijven. Bijvoorbeeld een interne e-mail van de NZa van 4 maart 2021, waarin een medewerker schrijft: “[VERTROUWELIJK]”.

De NZa is heroverwegend van oordeel dat op basis van de inhoud van de e-mails niet gesproken kan worden van vooringenomenheid bij het geven van de aanwijzing. Ten eerste zijn door bezwaarde slechts (delen van) losse zinnen geciteerd en uit de context getrokken en vervolgens zijn deze ten eigen nadele uitgelegd. Daarbij moet opgemerkt worden dat veruit de meeste communicatie waaruit door bezwaarde wordt geciteerd, heeft plaatsgevonden tussen medewerkers van de directie Regulering die geenszins betrokken zijn geweest bij het onderzoek verricht door medewerkers van een andere directie (Toezicht) en dat heeft geleid tot het geven van de aanwijzing. Ten tweede ziet de NZa niet dat het bestreden besluit is gebaseerd op onjuiste motieven en onwaarheden. De NZa heeft de aanwijzing gegeven wegens het overtreden door [X] van artikel 35, eerste lid, onder d en e, van de Wmg. De overtreding is vastgesteld naar aanleiding van eigen onderzoek door de NZa, zoals ook in paragraaf 5.3.6 wordt overwogen, waarin is geconcludeerd dat [X] de door haar geleverde mpt-zorg niet declareert conform de daarvoor geldende voorschriften. Het bezwaar is ongegrond.

5.3.5 Motiveringsbeginsel (3:46 Awb)

[X] betoogt dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het motiveringsbeginsel.

Ingevolge artikel 3:46 van de Awb dient een besluit te berusten op een deugdelijke motivering. Dat betekent dat de (vaststelling van de) feiten moet kloppen en de motivering logisch en begrijpelijk moet zijn.

Volgens [X] is de aanwijzing gebaseerd op onjuiste en onvolledige informatie. Namelijk, dat in de interne NZa-correspondentie ten onrechte herhaaldelijk wordt aangegeven dat [X] (definitief) is afgehaakt bij het opzetten van het experiment en dat [X] nooit meer iets van zich heeft laten horen.

De NZa heeft informatie opgevraagd bij [X] omtrent de wijze waarop zij mpt-zorg declareert (informatieverzoek van 9 november 2021). De gevraagde informatie is op 7 december 2021 aan de NZa verstrekt. Dit zijn de feiten ([X] declareert een vaste productmix voor haar cliënten die mpt-zorg ontvangen)

waarop de NZa haar oordeel ([X] overtreedt met haar wijze van declareren artikel 35 van de Wmg) heeft gebaseerd. Dit is uitgebreid toegelicht (gemotiveerd) in het bestreden besluit. Deze feiten en omstandigheden die aan het onderzoek van de NZa ten grondslag liggen worden door [X] ook niet betwist.²³

Dat de NZa in interne correspondentie opmerkingen over het experiment maakt, is verder niet van belang voor het vaststellen van de feiten en de daaruit volgende conclusie. Zoals eerder opgemerkt dient [X] zich aan de geldende wet- regelgeving te houden zolang er geen bekrachtigde afspraken zijn gemaakt, al dan niet in de vorm van een experiment.

Bovendien is volgens bezwaarde de aanwijzing onvoldoende gemotiveerd omdat de onderbouwing ten aanzien van de jarenlange wetenschap van de NZa over de gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek van [X] ontbreekt.

Voorgaand heeft de NZa reeds toegelicht dat bezwaarde de wetenschap van de NZa over de gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek van [X] niet had mogen opvatten als een toezegging dat [X] de Wmg mocht overtreden (zie 5.3.2). Daarnaast heeft de NZa in het bestreden besluit wel degelijk “de wetenschap van de NZa over de gehanteerde registratie- en declaratiesystematiek van [X]” benoemd en onderbouwd waarom dit voor [X] geen rechtvaardiging is om zich te onttrekken aan de geldende wet- regelgeving (zie 5.3.2 en de eerste alinea op pagina 6 van de aanwijzing van 27 mei 2022).

Heroverwegend is de NZa van oordeel dat zij op grond van de vaststelling en beoordeling van de door [X] verstrekte gegevens terecht een aanwijzing heeft kunnen geven. De aanwijzing is conform artikel 3:46 van de Awb voldoende gemotiveerd. Het bezwaar is op dit punt dan ook ongegrond.

5.3.6 Beginsel van zorgvuldige voorbereiding (3:2 en 3:4, eerste lid, Awb)
[X] meent dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het beginsel van zorgvuldige voorbereiding.

Ingevolge artikel 3:2 van de Awb dient de NZa bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen te vergaren.

Omdat volgens [X] de aanwijzing onvoldoende is gemotiveerd, voldoet de aanwijzing niet aan het beginsel van een zorgvuldige voorbereiding.

Artikel 3:2 Awb vereist dat een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen vergaart. Alleen zo kan de NZa komen tot een zorgvuldig genomen besluit. Op het bestuur rust de last voldoende feiten te stellen en *zo nodig* te bewijzen die de belastende beschikking rechtvaardigen.

²³ Verslag van de hoorzitting op 13 februari 2023, p. 2, bijlage 2 van dit besluit.

De NZa is heroverwegend van oordeel dat, anders dan bezwaarde stelt, de aanwijzing voldoende is gemotiveerd (zie 5.3.5). De NZa heeft bij de voorbereiding van de aanwijzing de nodige kennis vergaard omtrent de relevante feiten (die ten grondslag liggen aan de vastgestelde overtreding) en af te wegen belangen. De NZa heeft deze feiten gesteld en [X] heeft in haar zienswijze deze feiten niet betwist.²⁴

Met het voorgaande heeft de NZa inzichtelijk gemaakt dat de NZa bij de voorbereiding van de gegeven aanwijzing de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen heeft vergaard. De NZa overweegt dat zij het bestreden besluit zorgvuldig heeft voorbereid en niet in strijd met het artikel 3:2 van de Awb heeft gehandeld. Het bezwaar is op dit punt ongegrond.

5.3.7 Evenredigheidsbeginsel (3:4, tweede lid, Awb)

[X] meent dat de NZa met haar aanwijzing in strijd handelt met het evenredigheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

Bij het evenredigheidsbeginsel gaat het er om dat een besluit zo min mogelijk negatieve of nadelige gevolgen heeft voor betrokken personen of partijen. Dit is gecodificeerd in het tweede lid van artikel 3:4 van de Awb: de voor een of meer belanghebbenden negatieve gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Volgens bezwaarde verkeerde de NZa bij het opleggen van de aanwijzing in de veronderstelling dat [X] reeds een waarschuwing had ontvangen. Dat is volgens bezwaarde niet het geval. Hierin ligt volgens bezwaarde dan ook de erkenning besloten dat de NZa had moeten kiezen voor de minst belastende maatregel, in dit geval een waarschuwing. Door toch een aanwijzing te geven, is dit volgens bezwaarde in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

De NZa volgt dit standpunt van bezwaarde niet. Uit een interne e-mail van eind oktober 2020 blijkt dat [X] tijdens een overleg duidelijk te verstaan zou zijn gegeven dat het volgens de geldende wet- en regelgeving moest handelen: "*Van [naam weggelakt] begrijp ik dat de NZa [X] tijdens een overleg duidelijk heeft laten weten dat [X] volgens geldende wet- en regelgeving moet handelen, tot deze eventueel is gewijzigd.*"

Volgens bezwaarde is [X] nimmer vermaand om de werkwijze aan te passen.

De NZa ziet geen reden om te twijfelen aan de uitspraak van de toezichthouder. Maar daargelaten of datgene wat in de e-mail van eind oktober 2020 wel of niet is gezegd, is de NZa van oordeel dat hieruit geen

²⁴ In het aanvullend bezwaarschrift stelt bezwaarde dat de NZa de aanwijzing op onjuiste en onvolledige informatie heeft gebaseerd. Tijdens de hoorzitting heeft bezwaarde aangegeven dat deze informatie ziet op de communicatie over de mixprestatie en niet op de feiten en omstandigheden die zien op de overtreding an sich.

verplichting is ontstaan voor de toezichthouder om een waarschuwing te geven vóórdat kan worden overgegaan tot het geven van een aanwijzing.

Bezwaarde stelt verder dat de NZa in strijd zou hebben gehandeld met haar eigen handhavingsbeleid (door geen waarschuwing te geven voordat de aanwijzing is gegeven). Dit beleid zou namelijk uitgaan van communicatie voordat er wordt opgetreden. Dit is niet gebeurd.

De NZa volgt dit standpunt niet. De beleidsregel Handhaving²⁵ (handhavingsbeleid) vermeldt dat de NZa bij handhavend optreden in zijn algemeenheid kiest voor het instrument waarvan de meeste preventieve werking uitgaat. Preventie en reparatoir (herstellend) toezicht gaan voor repressief (bestraffend) toezicht.

Maar dit betekent niet dat overtreders van regels steeds 'recht' hebben op bijvoorbeeld een toelichting of brief voorafgaand aan een formele maatregel. Hoewel de toepassing van informele maatregelen in verschillende situaties nuttig kan zijn, sluit dit het gebruik van formele instrumenten als een aanwijzing, last onder dwangsom of boete niet uit.²⁶

Verder vermeldt het handhavingsbeleid:

“Het geven van een waarschuwing kan vooraleerst een effectief instrument zijn om in te zetten bij (i) onwenselijk gedrag dat zal kunnen leiden tot een overtreding. Het doel van de waarschuwing is dan het voorkomen van een mogelijke toekomstige overtreding. Maar ook (ii) in geval de NZa al een overtreding heeft geconstateerd, en die overtreding inmiddels is beëindigd, kan onder omstandigheden voor het geven van een waarschuwing worden gekozen. Dit om een mogelijke herhaling van de overtreding in de toekomst te voorkomen.”²⁷

Op 27 mei 2022 (de dag waarop de toezichthouder een aanwijzing heeft gegeven) was sprake van een overtreding. Het opleggen van een waarschuwing was dus alleen al op grond van het handhavingsbeleid niet gepast, want van *het voorkomen dat een overtreding ontstond* (situatie i) of van *het voorkomen van een herhaling van een overtreding* (situatie ii) was geen sprake.

Maar ook indien wel sprake was van situatie i of ii, kan de NZa op grond van haar handhavingsbeleid besluiten dat juist de inzet van een formeel instrument, zoals het opleggen van een aanwijzing²⁸, passend en nodig is. Dit hoeft niet voorafgegaan te worden door het geven van een waarschuwing.²⁹

²⁵ Beleidsregel Handhaving met kenmerk TH/BR-030, versie 1, van 1 januari 2022: <[nza.local/dfsroot/users/users3/RBRK/Projecten/Boetebesluit_Boetebesluit_FaurA@Hoorzitting/beleidsregel Handhaving THBR-030 \(1\).pdf](file:///C:/nza.local/dfsroot/users/users3/RBRK/Projecten/Boetebesluit_Boetebesluit_FaurA@Hoorzitting/beleidsregel%20Handhaving%20THBR-030%20(1).pdf)>.

²⁶ Handhavingsbeleid, p. 7.

²⁷ Handhavingsbeleid, p. 10.

²⁸ In het handhavingsbeleid worden als voorbeelden van een formeel instrument de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete genoemd.

²⁹ Handhavingsbeleid, p. 10.

Aldus is de NZa van oordeel dat zij niet in strijd met het evenredigheidsbeginsel heeft gehandeld. Het bezwaar is ongegrond.

5.3.8 Begunstigingstermijn

De NZa heeft met de aanwijzing [X] opgedragen om de geduide overtredingen van artikel 35 van de Wmg per direct maar in ieder geval binnen drie maanden na dagtekening van de aanwijzing te beëindigen.

Volgens bezwaarde is deze termijn onrealistisch omdat voor [VERTROUWELIJK] bestaande en [VERTROUWELIJK] maandelijks nieuwe Wlz-cliënten een analyse moet plaatsvinden en het gehele administratieve proces in de backoffice moet worden aangepast. Tevens omvatte deze periode de zomervakantie. De NZa heeft een verzoek om uitstel afgewezen, waardoor [X] zich genoodzaakt zag om alle Wlz-declaraties vanaf september 2022 'on hold' te zetten.

De NZa is bevoegd om een aanwijzing te geven in verband met naleving van de wet. Toezichthouder heeft geconstateerd dat [X] een tarief in rekening brengt voor een prestatie waarvoor een andere prestatiebeschrijving wordt gehanteerd en anders dan op de wijze die overeenkomstig de Wmg is vastgesteld. Daarmee overtreedt [X] het verbod van artikel 35, eerste lid onder d en e, van de Wmg.

Ingevolge artikel 79, tweede lid, van de Wmg stelt de NZa bij de aanwijzing een termijn waarbinnen de betrokkene aan de aanwijzing voldoet. De aanwijzing strekt tot het stoppen van de overtreding per direct of in ieder geval binnen drie maanden na 27 mei 2022, dus vóór 27 augustus 2022.

De NZa is heroverwegend van oordeel dat [X] aan de aanwijzing kan voldoen door geen tarieven in rekening te brengen voor prestaties waarvoor een andere prestatiebeschrijving wordt gehanteerd en anders dan op de wijze die overeenkomstig de Wmg is vastgesteld.

[X] heeft in het bezwaarschrift verklaard dat zij vanaf september 2022 (drie maanden nadat de aanwijzing is gegeven) alle Wlz-declaraties 'on hold' heeft gezet. Aldus is [X] aan het einde van de begunstigingstermijn gestopt met het in rekening brengen van tarieven in strijd met artikel 35 van de Wmg. Hiermee heeft zij binnen de begunstigingstermijn voldaan aan de aanwijzing.

Overigens heeft de toezichthouder op 6 februari 2023 een brief gestuurd aan [X]³⁰ waarin is geconcludeerd dat [X] opvolging heeft gegeven aan de aanwijzing. Dit heeft zij gedaan door na het 'on hold' zetten van het in rekening brengen van geleverde zorg, haar werkwijze met betrekking tot het registreren en declareren van geleverde mpt-zorg in overeenstemming te brengen met de daarvoor geldende voorschriften. Hiermee heeft [X] de overtredingen van artikel 35 van de Wmg beëindigd. [X] heeft per december

³⁰ Brief van de NZa van 6 februari 2023 met kenmerk 411995-1448004.

2022 het declareren van Wlz-zorg hervat. Tijdens de hoorzitting heeft [X] aangegeven dat de zorg die door het 'on hold' zetten nog niet in rekening was gebracht bij de zorgkantoren en dus moest worden voorgefinancierd (wat een effect had op de liquiditeit van de onderneming). Na het aanpassen van de registratie- en declaratiesystematiek is de geleverde zorg alsnog bij de zorgkantoren gedeclareerd.

Dit alles in beschouwing genomen, acht de NZa een begunstigingstermijn van drie maanden voor het uitvoeren van de aanwijzing, genoemd op pagina één van het bestreden besluit, niet onredelijk. Het bezwaar is op dit punt ongegrond.

5.3.6 Conclusie bezwaargronden tegen het bestreden besluit (aanwijzing)

Gelet op hetgeen is heroverwogen in de paragrafen 5.3.1 tot en met 5.3.8 acht de NZa de bezwaren tegen het bestreden besluit ongegrond.

6. CONCLUSIE EN BESLUIT

Gezien het voorgaande besluit de directeur namens de NZa dat niet tegemoet kan worden gekomen aan de bezwaren van [X]. Het bestreden besluit (de aanwijzing) van 27 mei 2022 blijft ongewijzigd in stand.

Hoogachtend,
Nederlandse Zorgautoriteit

De heer drs. J.W. van den Berg RC,
directeur Bedrijfsvoering en Bestuursondersteuning

Indien u het niet eens bent met dit besluit, dan kunt u binnen zes weken na verzending/bekendmaking van dit besluit beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Adres: *College van Beroep voor het bedrijfsleven
Postbus 20021
2500 EA 'S-GRAVENHAGE*

Het beroep moet volgens artikel 6:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht schriftelijk en ondertekend worden ingediend en dient ten minste de volgende gegevens te bevatten:

- *naam en adres van de indiener;*
- *de dagtekening;*
- *een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt;*
- *de gronden (onderbouwing) van het beroep.*

Indien mogelijk dient een afschrift van dit besluit te worden meegezonden.